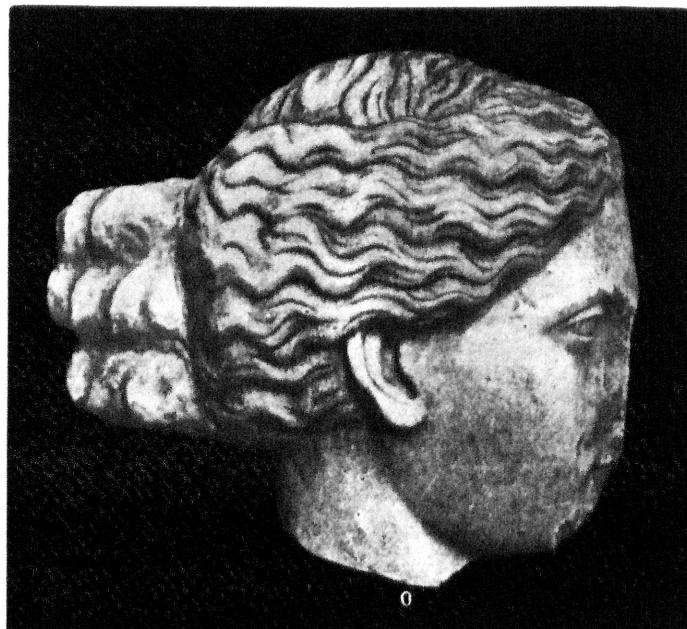

καὶ ἀριστερὰ τῷ ἔξ Ἀθηνῶν διδεύοντι εὐθὺς μετὰ τὴν τάφον τῆς ὁδοῦ ὑπάρχει χθαμαλὸς γῆλοφος εὐθεύπτου συστάσεως λίαν πρόσσφροδος εἰς τὴν κατασκευὴν λοξευτῶν τάφων. Τοιοῦτοι τάφοι ἔχον αὐτόθι ἀναφανῆ πρὸ πολλῶν δεκάδων ἐτῶν εἰς μικρὰς ἀπ' ἀλλήλων ἀποστάσεις, αἱ ὅπαι καὶ τὰ στόμια τῶν ὅποιων ἐν μέρει ἐκαλύφθησαν, ἐν μέρει δὲ ἔτι καὶ νῦν σώζονται.

Παρὰ τοὺς τάφους αὐτοὺς ἐρευνήσαντες ἀκριβῶς τεσσαράκοντα μέτρα μετὰ τὸ 33^{ον} χιλιόμετρον ἀνεύρομεν καὶ ἡμεῖς τάφον ἀσύλητον τοῦ

τοκόλλου εἰς τὸ Κεντρικὸν Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον τῇ 9/9/27, είναι δὲ τὰ ἔξης:

- 1) Ψευδόστομον ἀμφορείδιον, ἀκέραιον, κεκοσμημένον διὰ σηπίας (εἰκ. 18).
- 2) Πέντε τυφλόστομα ἀμφορείδια τοῦ συνήθους τύπου.
- 3) Εἰς ὑψίποντος κρατηρίσκος ἢ πίθος τρίωτος.
- 4) Μία λυχνία (;) μὲ λαβὴν ἀναρτήσεως καὶ στόμιον ἐπίμηκες, λεπτόν.
- 5) Δύο κρατηρίσκοι δίωτοι.
- 6) Δύο οἰνοχόαι ἀκέραιαι μόνωτοι.

Εἰκ. 17. Κεφαλὴ ἀγάλματος ἀρίστης διατηρήσεως Ρωμαϊκῶν χρόνων.

δποίους ὁ διαδρομος ἥτο μὲν 5.50 μ. ἀλλ' εἰσχώρει πρὸς τὴν ὁδὸν εἰς μῆκος ἵσως ἑτέρων τοσούτων μέτρων. Τὸ πλάτος τοῦ διαδρόμου ἥτο 0.80 μ. καὶ τὸ ὄψις τῶν πλευρῶν αὐτοῦ ἔφθασε τὰ 2.50 μ.

Ἐις τὸ βάθος εὑρομεν τὴν λιθόκτιστον θυρίδα πλάτους 0.40. Ἀτυχῶς ὁ τάφος ἥτο πλήρης χώματος οὕτως ὥστε δὲν ἥδυνηθημεν νὰ μελετήσωμεν λεπτομερείας θέσεως νεκρῶν κ.λ.

Ἐνρήματα ἔσχομεν ἵκανὰ εἰς ἀγγεῖα καὶ σφονδύλια. Τὰ ἀγγεῖα είναι σχεδὸν ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν ὑστεροελλαδικὰ ἢ ὑστερομυκηναϊκὰ μὲ γεωμετρικὴν διακόσμησιν πλὴν ἐνὸς ψευδόστομου ἀμφορείδιου, φέροντος διακόσμησιν ἐπὶ τῆς κοιλίας σηπίας ἔσχηματοι τιμένης μετὰ πτερυγίων ἰχθύος (εἰκ. 18).

Τὰ ενρήματα ταῦτα πάντα κατέθεσα διὰ πρω-

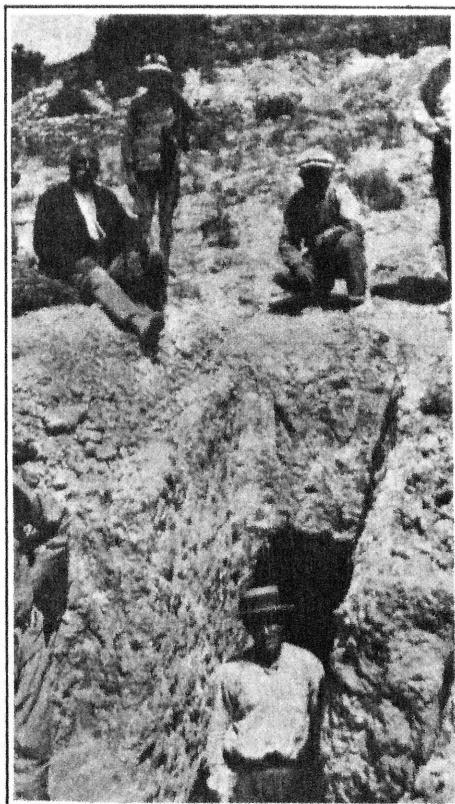
- 7) Ἀμφορεὺς μὲ δύο ἔλλειπούσας λαβάς.
- 8) Λοπάς βαθεία δίωτος εἰς δύο τεμάχια.
- 9) Ἐν μικρὸν δίωτον λεβήτιον.
- 10) Σκύφος δίωτος κακῆς τέχνης μὲ ἐρυθρωπὴν ἀλοιφήν.
- 11) Δίωτον ἀμφορείδιον στενόστομον.
- 12) Μικρὰ οἰνοχόαι στρογγυλόστομοις.
- 13) Πέντε μικρὰ πιθοειδῆ ἀγγεῖα δίωτα.
- 14) Θραύσματα ἀγγείων καὶ
- 15) Δέκα καὶ ἑπτὰ σφονδύλια ἐκ στεατίου ποιοιλοχρώμου λίθου.

Μυκηναϊκοὶ τάφοι εἰς Πικέρμι.

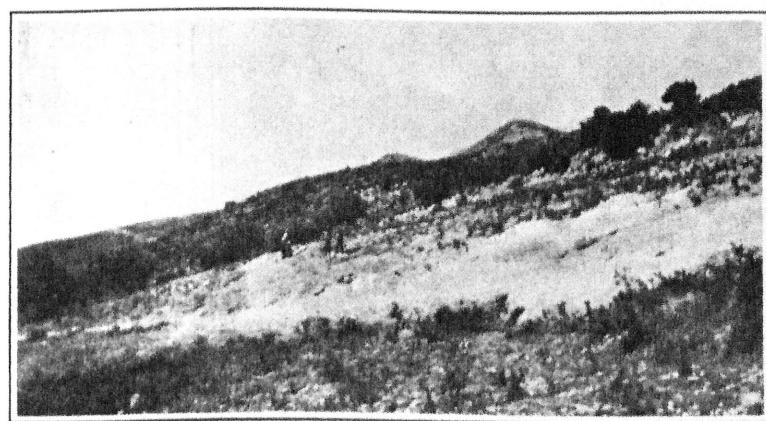
Πλησίον τοῦ σταθμοῦ τοῦ Πικερμίου, δπον ὑπάρχει τὸ ἔξοχικὸν κέντρον τοῦ Χρ. Δ. Διαγγελάκη, ἐν μέσῳ ἀμπέλων ἀνηκουσῶν εἰς Κων.

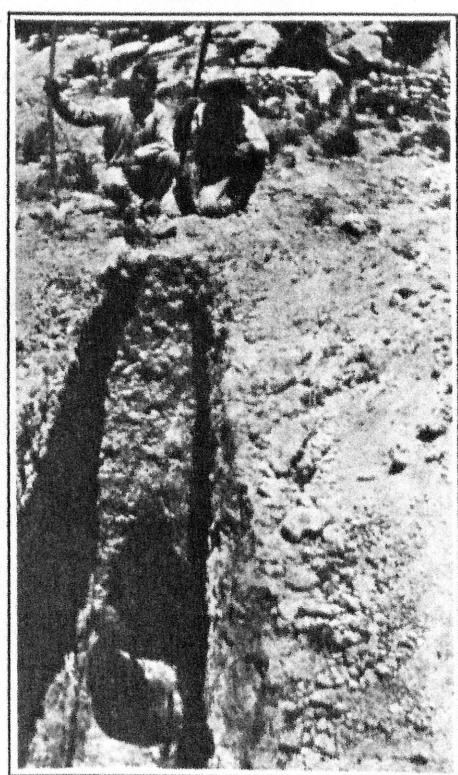
Εἰκ. 22. Μυκηναϊκὸς τάφος εἰς Βουρβάτοι Αττικῆς.

Εἰκ. 21. Μυκηναϊκὸς τάφος εἰς Βουρβάτοι Αττικῆς.

Εἰκ. 19. Ἡ θέσις Βουρβάτοι, ἐνθα αἱ ἀνασκαφαὶ. Εἰς τὸ βάθος δὲ λόφος.

Εἰκ. 20. Ὁ μεῖζων τάφος, ἐν φερομεν τὰ περισσότερα εὑρήματα, ἐν οἷς καὶ τὰ φυτά.

Ἐξηγητάρην ὑπάρχει μικρὸς λοφίσκος, ἔξισωθεὶς σχεδὸν πρὸς τὸ ἔδαφος τῶν ἀμπέλων ὑπὸ τῆς καλλιεργείας, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὑρέθησαν λαξευτοὶ Μυκηναϊκοὶ τάφοι.

Εἰς τὴν τυχαίαν εὑρεσιν τοῦ πρώτου ἐξ αὐτῶν

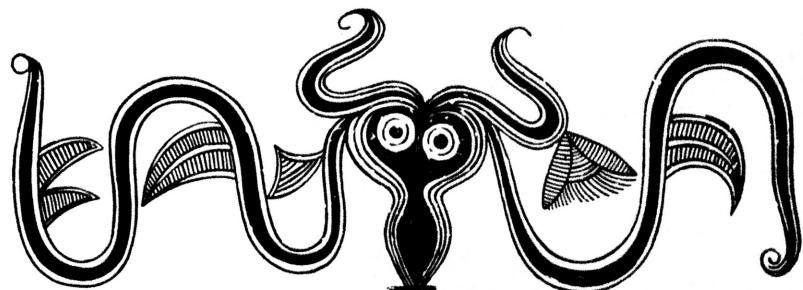
Σπεύσαντες ἡμεῖς ἡρευνήσαμεν καὶ αὐτὸν καὶ ἑτέρους δύο τάφους πλησίον τοῦ πρώτου. Ἀπαντες ἡσαν βεβυθισμένοι, ὡς βεβυθισμένοι θὰ είναι καὶ πάντες οἱ ὑπολειπόμενοι, λόγῳ τῆς μεγάλης καὶ συνεχοῦς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καλλιερ-

Εἰκ. 23. Διάφορα Μυκηναϊκὰ ἀγγεῖα ἐκ τῆς θέσεως Βουρβάτου Ἀττικῆς.

συνετέλεσεν δὲ αὐτόθι ὡς ἀνθρακοποιὸς ἐργαζόμενος Χαράλαμπος Χ. Θεοδωράτος, ὃστις πολλὰ ἔτη ἐργασθεὶς ὡς ἐργάτης εἰς τὰς ἐν Ρόδῳ ἀνασκαφὰς τῶν Ἰταλῶν εἶχε πολλὴν ἐμπειρίαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ἀρχαίων τάφων.

γείας τοῦ λόφου. Οἱ τάφοι οὖτοι, τοὺς ὁποίους ἀνέψκα ἔνεκα τούτου ἐκ τῶν ἄνω, εἰχον θαλάμους περιφερεῖς, δύν τὰ μέτρα είναι τὰ ἔξης: τοῦ πρώτου μῆκος 3.70×3.20 , τοῦ δευτέρου μῆκος 2.70×2.10 καὶ τοῦ τρίτου μῆκος 2.10×1.70 .

Εἰκ. 18. Κόσμημα Μυκηναϊκοῦ ἀγγείου ἐκ Πόρτο - Ράφτη.
Σηπία ἐσχηματοποιημένη μετὰ πτερυγίων.

Εἰκ. 24. Διάφορα Μυκηναϊκὰ ἀγγεῖα ἐκ τῆς θέσεως Βουρβάτου Ἀττικῆς.

Ἐντὸς τῶν τάφων εὑρομεν ὀλίγα ἀγγεῖα τῶν ὑστεροελλαδικῶν ἢ ὑστερομυκηναϊκῶν χρόνων καὶ τινα σφρανδύλια παραδοθέντα εἰς τὸ Κεντρικὸν Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον, τὰ ὅποια εἰσέτι ἀκαθάριστα ἀποκεινται ἐν τῇ ἀποθήκῃ τῶν εὐ-ρημάτων τῶν ἐμῶν ἀνασκαφῶν. Σημειωτέον, ὅτι

πρώτην φορὰν ἐγένετο αὐτόθι ἔρευνα ὑφ' ἡμῖν, ἀφορμῆς δοθείσης ὑπὸ λαθραίων τυμβωρύχων. Εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Βαλανιδέζας πρὸς βορ-ρᾶν τοῦ ναοῦ τοῦ ἄγιου Σωτῆρος ὑψοῦται εὐ-ρὺς καὶ μέγας λόφος κατάφυτος ὑπὸ ὑψηλοτά-των πευκῶν, ὅπερ συνετέλεσε μέχρι σήμερον

Εἰκ. 25. Διάφορα Μυκηναϊκὰ ἀγγεῖα ἐκ τῆς θέσεως Βουρβάτοι Αττικῆς.

ἀπέναντι τῶν ἀμπέλων, ἐν αἷς οἱ τάφοι, ὑπάρχει ὑπάρχει ὑψηλὸς λόφος Ἐτοῖς δνομαζόμενος, χρηζῶν ἐρεύνης ὡς περισφέων ἵχνη ἀρχαίας τειχοδομίας.

Μυκηναϊκοὶ τάφοι εἰς Βελανιδέζαν.

Ἡ Βελανιδέζα καὶ ἄλλοτε παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν πρὸς ἔρευναν τάφων καὶ δὴ τύμβων ἴστορικῶν χρόνων (ὑπὸ Βαλερίου Στάθη ἔδει Ἀρχαιολογικὸν Δελτίον τοῦ 1890 σελ. 16). Διὰ Μυκηναϊκὸν τάφους ὅμως

ώστε ὁ λόφος νὰ μείνῃ ἀνενόχλητος καὶ ἀνερεύνητος.

Ἡμεῖς ἔρευνήσαντες τὸν λόφον ἥνοιξαμεν πέντε μόνον λαξευτὸν τάφους πλησίον τῶν ἄλλων, τοὺς δόποίους οἱ τυμβωρύχοι είχον ἀνοίξει. Οἱ πέντε οὗτοι τάφοι είχον τὰς ἔξης διαστάσεις 1.90×1.10 , 3.20×2.10 , $3 \text{ μ.} \times 1.80$, 2.90×1.70 , καὶ $2 \text{ μ.} \times 1.20$. Παρατηρήσεις δὲν ἥδυνήθημεν νὰ κάμωμεν ἄλλας, διότι κατὰ σύμπτωσιν πάντες ἥσαν πλήρεις χώματος.

Ἐν αὐτοῖς εὑρομεν καὶ πάλιν τὰ συνήθη ἀγγεῖα καὶ εὐρήματα τῶν ὑσιέρων Μυκηναϊκῶν

χρόνων, τὰ δποῖα κατεθέσαμεν εἰς τὸ Κεντρικὸν Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον.

Συγχρόνως ἐπιστοποιήσαμεν τὴν ὑπαρξίαν τριῶν ἐπαλλήλων σειρῶν λαξευτῶν τάφων ἐπὶ τῶν πλευρῶν τοῦ λόφου.

Ὑπολείπεται αὐτόθι πολλὴ ἔργασία πρὸς ἔρευναν τῶν ἐπὶ τοῦ λόφου ὑπολειπομένων ἀφθόνων εἰσέτι, κατὰ τὴν κρίσιν ἡμῶν, τάφων.

Μυκηναϊκοὶ τάφοι εἰς Βουρβάτου.

Εἰς ἀπόστασιν μιᾶς ὥρας ἀπὸ τοῦ χωρίου Κορωπίου καὶ εἰς τὸ μέσον περίπου τῆς ἀπὸ Κορωπίου εἰς Βάρον ὁδοῦ ἐπὶ τοῦ πρανοῦς χθαμαλοῦ λόφου ἐκτείνεται μέγιστον εἰς ἔκτασιν νεκροταφεῖον ἐκ λαξευτῶν τάφων, διὰ τοῦ διόποιου διέρχεται ἡ ὅδος τέμνουσα αὐτό. Καταλαμβάνει δὲ ἐξ ὀλοκλήρου ἄγρους, ἀνήκοντας εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Κορωπίου κ. κ. Πρόσφην καὶ Ντούνην καὶ ἄλλους. Ἀπέναντι τῆς κλιτύος τοῦ λόφου, ἐν ᾧ τὸ νεκροταφεῖον καὶ εἰς μικρὰν ἀπόστασιν, ὑψοῦται λόφος διασώζων ἵχνη ἀκροπόλεως καὶ ἐπὶ τῶν πλευρῶν αὐτοῦ λείφανα κτισμάτων. Ὁ λόφος οὗτος χρῆσει πλείονος συστηματικῆς ἔρευνης (εἰκ. 19).

Ἐκ τῆς βυθίσεως ἐνὸς τάφου, ἀνωθεὶ τοῦ διόποιου διήρχετο ἡ ὅδος, λαβόντες ἀφορμὴν οἱ τυμβωρύχοι ἡρχισαν ἔρευνόντες αὐτὸν ἀνωθεν εἰσελθόντες καὶ ἀνασκάπτοντες πρὸς ἀνεύρεσιν καὶ ἄλλων. Εὑτυχῶς ἔγκαιρως προλαβόντες ἔξηκολουσθήσαμεν ἡμεῖς τὴν ἔρευναν αὐτῶν.

Τινὲς τῶν τάφων εἶχον μακροὺς διαδρόμους καὶ ἴκανῶς ἐπικλινεῖς, ὥστε ἡ λιθόκτιστος θυρὶς αὐτῶν ἔκειτο εἰς ἴκανὸν βάθος (εἰκ. 20). Οἱ πλεῖστοι τῶν τάφων, καίπερ ἀσύλητοι, ἦσαν πλήρεις χώματος καὶ τινὲς ἐξ αὐτῶν βεβυθισμένοι.

Πλὴν τῆς ἔρευνης τῶν ὑπὸ τῶν τυμβωρύχων ἀνοιχθέντων τάφων, ἡμεῖς ἡνοίξαμεν ἐτέρους ἐπτὰ (εἰκ. 21 καὶ 22), ἐκ τῆς ἔξετάσεως τῶν διόποιων ἀπεκομίσαμεν ἀξιόλογον ἀρχαιολογικὴν λείαν. Αἱ διαστάσεις τῶν τάφων αὐτῶν ἦσαν 3.30×2.70 , 4.10×3.30 , 3.10×2.60 , 2.70×2.40 , 2.85×2.80 , 2.80×2.30 καὶ 3.10×2.50 .

Τὰ εὐρήματα τῶν τάφων αὐτῶν, ἀνερχόμενα εἰς ἔκατοντάδας ἀγγείων σχεδὸν ἀκεραίων καὶ ἀρίστης διατρήσεως, παρεδόθησαν εἰς τὸ Κεντρικὸν Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον καὶ καθαρισθέντα ἀπόκεινται εἰς τὰς ἀποθήκας αὐτοῦ.

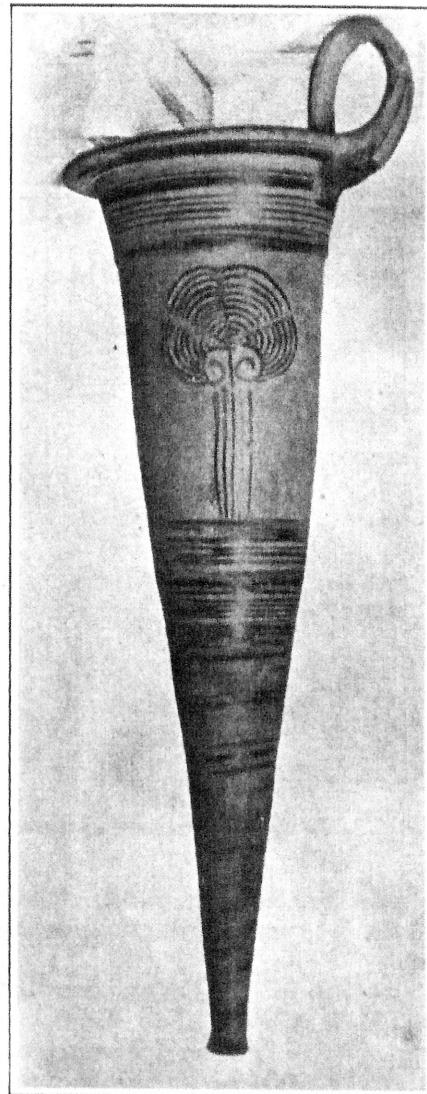
Πάντα σχεδὸν ἀνήκουσιν εἰς τὴν ὑστεροελλαδικὴν ἢ ὑστερομυκηναϊκὴν ἐποχὴν καὶ εἶναι ἐν γενικωτάτῃ κατὰ εἴδη ἐπιγραφῆ τὰ ἔξης.

Πληθὺς ὑψηπόδων κυλίκων τριώτων ἡ διώτων ποικίλου πηλοῦ καὶ ποικίλων κοσμημάτων (εἰκόνες 23, 24 καὶ 25).

Οἰνοχόαι μικραὶ καὶ μεγάλαι μετὰ στενῆς ἔξεχούσης ἐκροῆς καὶ λαβῆς ἀναρτήσεως (εἰκ. 24).

Οἰνοχόαι πολλαὶ καὶ μεγάλαι μετὰ ποικίλης διακοσμήσεως καὶ τινὲς ἐξ αὐτῶν μετὰ ὁμοφοιειδοῦς στομάτου (εἰκόνες 23 καὶ 24).

Τρία δύτα, δύν τὸ ἐν μετά γεωμετρικῆς δια-

Εἰκ. 26. Ρυτὸν Μυκηναϊκὸν ἀκέραιον.

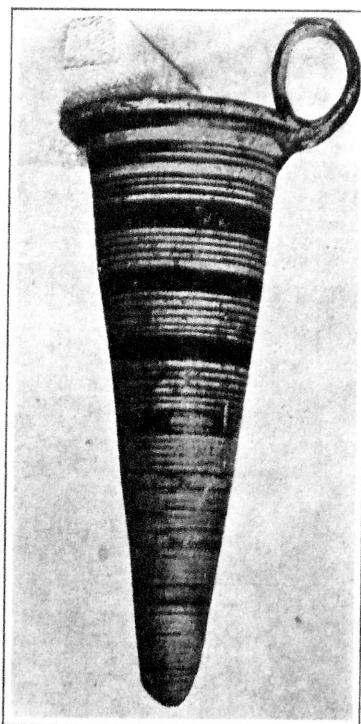
κοσμήσεως, διηρημένον εἰς ζώνας συμμετρικὰς πεπληρωμένας διὰ λεπτῶν γραμμῶν ἔρυθρωπη ἀλοιφῇ (εἰκ. 27) καὶ τὸ ἔτερον πρασινοφαίον πηλοῦ μὲ γεωμετρικὰς ὅμοιας διακοσμήσεις καὶ μὲ παράστασιν ἐπὶ τοῦ πλατυτέρου μέρους τῆς κοιλίας ἐσχηματοποιημένου δένδρου ἢ ζῷου τοῦ βασιλείου τῆς θαλάσσης (εἰκ. 26).

Μέγας ἀριθμὸς διώτων καὶ μονώτων κυπέλλων (εἰκ. 24).

Μέγας ἀριθμὸς τριώτων κρατηρίσκων ἢ πίθων ὠχροπρασίνου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πηλοῦ.

Μέγας ἀριθμὸς τυφλοστόμων ἀμφορειδίων (εἰκ. 25).

Δύο δίωτα καὶ στενόστομα γαστρώδη μικρὰ ἀγγεῖα ἀρίστης διατηρήσεως, ἐρυθρωποῦ πηλοῦ,

Εἰκ. 27. Ρυτὸν Μυκηναϊκὸν ἀκέραιον.

μὲ συγκεντρικοὺς κύκλους ἐπὶ τῶν δύο ὅψεων τῆς κοιλίας, δύτα ἀπομιμήσεις ξυλίνων ἀγγείων (τσότρες).

Ἄρύταιναι ἀπλαῖ μὲ ταινιοσχῆμους λαβάς.

Ἄσκοειδῆ ἀγγεῖα.

Ποτήρια, ὧν τὸ ἐν ἀρίστης διατηρήσεως (εἰκ. 24), πλατέα, στενούμενα μικρὸν κατὰ τὸ μέσον καὶ πάλιν εὐρυνόμενα μέχρι τοῦ πυθμένος, μὲ ἐν οἷς εἰς τὸ μέσον (εἰκόνες 23 καὶ 24). Ὅμοιον εἴρεθη ἐκ μετάλλου ἐν Μιδέᾳ Ἀργούς ἔκτεθει-

μένον νῦν ἐν τῇ Μυκηναϊκῇ αἰθούσῃ τοῦ Κεντρικοῦ Μουσείου.

Μεγάλοι κρατήρες ἢ πίθοι δίωτοι μετὰ πλουσίας καὶ ποικίλης διακοσμήσεως.

Μέγας κρατήρες τριώτως μετὰ ἐξεχούσης μικρὸν ἀνοικτῆς ἐκροῆς καὶ τριῶν ποδῶν, ἐφ' ὧν στηρίζεται.

Οἰνοχόη ἀκέραια, ἀρίστης διατηρήσεως, μόνωτος μὲ δύο μικρότερα ὥτα ἐπὶ τῆς κοιλίας, μεταξὺ τῶν δποίων ὑπάρχουσιν ἀνὰ τέσσαρες ἀνάγλυπτοι μικρὰ ἀσπίδες. Πηλὸς ὠχροκίτρινος μετὰ ἐρυθρωπῆς ἀλοιφῆς. Εἶναι ἀγγεῖον ὁραῖον καὶ σπάνιον. Φέρει ὅπην ἐπὶ τῆς βάσεως.

Ὄραιοτατον καλαθοειδὲς ἀγγεῖον μετὰ μεγάλης λαβῆς ἀναρτήσεως, πλατέος στομίου καὶ πλατείας κοιλίας μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐλαττουμένης καὶ ἀποληγούσης εἰς μικρὰν στρογγύλην βάσιν, φέρουσαν ὅπην. “Ολον τὸ ἀγγεῖον διαιρεῖται εἰς συμμετρικὰς ζώνας ἐρυθρωπῷ βερνίκῳ, πεπληρωμένας διὰ λεπτοτέρων κυκλικῶν γραμμῶν.

Ίκανὰ πτηνόσχημα ἀγγεῖα ἐπιμήκη.

Κύπελλα μικρὰ ὠραιότατα μόνωτα μετὰ μικρὸν ἐξεχούσης ἀνοικτῆς ἐκροῆς.

Εἰδώλια πήλινα τῶν συνήθων.

Πήλινα ζωάρια.

Λύχνος κυκλικὸς ἀκέραιος ὠχροφαίον πηλοῦ μετὰ λαβῆς καὶ στομίου ἐξέχοντος μικρὸν πρὸς τὰ ἄνω.

Πινάκιον μετὰ συγκεντρικῶν κύκλων ἔνδον (εἰκ. 24).

Οἰνοχόαι τινὲς ἀκέραιαι καὶ ἀρίστης διατηρήσεως, μόνωτοι, φέρουσι γραπτῶς δεδηλωμένας καμπύλας ἢ ἐλικοειδεῖς ταινίας, στενὰς εἰς τὰ ἄκρα καὶ εὐρυνομένας εἰς τὸ μέσον, αἱ δποῖαι διήκουσιν ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ μέχρι τῆς βάσεως τοῦ ἀγγείου καὶ παρέχουσιν οὕτω ἐπιμηκεστέραν τὴν ὅψιν τοῦ ἀγγείου.

Τὰ ἄνω οὕτως ἀδρομερῶς καὶ κατὰ εἴδη περιγραφέντα ἀγγεῖα εἶναι τοσαῦτα, ὡστε μετὰ τῶν ἀγγείων τοῦ Πόρτο - Ράφτη, τοῦ Πικερμίου καὶ τῆς Βελανιδέζας ἀποτελοῦσι πλουσιωτάτην καὶ ποικιλοτάτην τὴν Συλλογὴν τῶν Μυκηναϊκῶν ἀγγείων τῆς Ἀττικῆς.